

Nr 334.

Av herrar **Staxäng** och **Carlsson** i Bakeröd, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till byggande av fiskehamnar.*

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hemställer i skrivelse den 30/8 1952 att anslaget under sjätte huvudtiteln, punkt 35, till Byggande av fiskehamnar för budgetåret 1953/54 uppföres med ett belopp av 5 miljoner kronor — anslaget för budgetåret 1952/53 utgjorde 1,5 miljoner kronor. Styrelsen hänvisar till att den av 1944 års fiskehamnsutredning framlagda femårsplanen för budgetåren 1948/49—1952/53 upptog ett beräknat anslagsbehov av 25,5 miljoner kronor och att medelsanvisningarna under perioden endast uppgått till 6 miljoner kronor, trots att kostnaderna under samma tid stigit med omkring en tredjedel. Härutöver har emellertid anvisats 800 000 kronor till vissa speciella byggnadsprojekt.

Denna eftersläpning i de planerade fiskehamnsbyggena har medfört att hamnförhållandena speciellt på västkusten — Bohuslän och Halland — samt kristianstads- och blekingekusten blivit i hög grad eftersatta. Hamnar där erforderliga bryggor utförts som träkonstruktioner för 15—20 år sedan saknar nu helt tillförlitliga förtöjningsmöjligheter för fiskebåtarna. Eftersom dessa numera relativt sett är mycket dyrbara är situationen med dåliga hamnförhållanden — provisoriska skydds- och förtöjningsanordningar — för många fiskare synnerligen allvarsam.

Trots det bekymmersamma läget i fråga om hamnförhållandena och trots den otillfredsställande takt i vilken förbättringar sker anser departementschefen att det av statsfinansiella skäl inte går att tillstyrka mera än 500 000 kronor i anslagshöjning. För nästa budgetår föreslås följaktligen under denna punkt endast ett anslag på 2 miljoner kronor. Med hänsyn till den betydelse som tillfredsställande hamnar har för fiskerinäringen är det emellertid enligt vår mening nödvändigt att ytterligare höja detta anslag. Många hamnar är i absolut behov av reparation om de fortfarande skall kunna fylla rimliga krav, och det synes oss vara en felaktig ekonomisk politik att låta dem bli så eftersatta att ett senare iståndsättande kommer att medföra onödigt stora kostnader. Det är beklagligt att det statsfinansiella läget gör det omöjligt att tillstyrka de anslagsöskanden, som framställts av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, men med hänsyn till att vissa hamnbyggen torde komma att igångsättas genom beredskapsarbeten, vilka finansieras i annan ordning, anser vi att anslagsökningen — på grund av det ekonomiska läget — kan begränsas till 1 000 000 kronor.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte för budgetåret 1953/54, under sjätte huvudtiteln, punkt 35, Byggnade av fiskehamnar, besluta anslå ett reservationsanslag av 3 000 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1953.

Ernst V. Staxäng.

C. O. Carlsson

i Backeröd.